

Lvdovici Carrionis Antiquarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Lucretij locus à Crispino imitatus. Catullo sua scriptura seruata; Sallustio & Nonio redditæ. Cap. XIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

Ter circum Halcyones pennis planxere volantes.

Scribe à me :

Seruatur tamen in poena vultus que puerque

Supplicia ipsa decent. nivea ceruice recumis

Molliter ipsa sua custos est sola figura

Defluxere sinus humeris; fugitque lacerdos

Vestis. & effusi scapulis haesere capilli.

Ter circum Halcyones pennis planxere volantes.

emendationis certa veritas omnibus se confessim probabit : neque aliorum argumentorum eget.

*Lucretij locus à Crispino imitatus. Catullo
sua scriptura seruata; Sallustio
& Nonio realita.*

C A P V T X X .

V E R S U S est Lucretii lib. IV. de reram natura;

Herculis antistare autem si facta putabis.
qui mihi quidem à Crispino mutuatus esse vide-
tur. quem in Heraclea scripsisse.

Diuinis virtutibus antistas Alcides,
Fabio Fulgentio, in Expositione sermonum an-
tiquorum cum testimonij, referente cognosci-
mus. certe eddem yterque versus pertinet. qui
facit ut mihi nunc sorum in sententiam veniat, qui
carmine illo Catulli ad Veragnium;

Antistes milii milibus trecentis,
pertinacissime vulgarem scripturam submouen-
dum, & alienam substituendum contendunt, le-
gentes:

Antistans milii milibus trecentis.

G quam

quam eorum impudenter temeritatem satis ne-
quieō mirari. primum enim Palladij Fusi haec
enentatio est, qui, vt scriptorū eius aetatis ca-
pax erat, homo doctus ante centum aliquot an-
ños Catullum satis diligenter scripsit. igitur ea
vī alienam, neque à se inuentam in suos illos in-
dices fūtorum plenos, coniūcere nequaquam de-
bent. Deinde, quod caput est, non video quid
intra mutatione opus esse possit, cū prior illa scri-
ptura in omnibus libris religiose hactenus con-
seruata, alia illa nibilo sit deterior, immo, nisi val-
de iudicans fallor, etiam melior, & quae magis
antiquam illam Catulli doctrinam respiciat. Cu-
mī, si Romāne, antīstans mīlibus, dicitur; non
eodem etiam loquendi modo nō tantum Gram-
matice, sed etiam Latine, antīstans mīlibus, dicatur?
sed nos grammaticorum ineptijs valete iussis; id
quod dicimās, melioris Latinæ linguae auto-
rum testimoniō confirmentus. Sallustius certe,
quem nemo credo, vt minus idoneum testem nō
admitteret, historiarum lib. 411. quod aemulari
etā recte dicitur, aemulus facta, dicere non dubita-
uit. verba sunt: Sed Pompeius à prima adolescētia
sermone fautorum, si vīle fore se credens Alexan-
dro regi, facta consultaque eius quondam aemulus
erat. sic enim duobus apud Noniūm Marcellum
locis scribi oportet, cum vno aemulus, legato;
altero vero verba illa, facta consultaque eius quo-
dam aemulus erat; non recte considerentur, iam o-
lim monui in p̄s ad historias Sallustianas scho-
lijs: quae annos decem solidos in typographorum
officinis iacuerunt; & anno, cum minime era-
necesse, non sine multis erroribus in lucem pro-
dierunt.

Ant. Murez
Variae Lectiones
L III

28

dierunt. Igitur, vt in eo, à quo incœpi, finiam; Cattulli scripturam, vt ne mutemus & huiusmodi elegantiarum vestigia in veteribus scriptoribus sedulo obseruemus, curae nobis esse debet.

Cinnae saus versus restitutus. Eiusdem duo dispersi olim, nunc coniuncti. Nonius & Isidorus correcti. Mureti opinio confusa.

CAP VT XX.

MAGNUM M. Antonij Mureti ingenium acre in illustrandis veterum scriptis iudicium: accuratae commentationes. quae tamen si cui cognoscendae sunt, ea vtatur cautione, suadeo, quam idem ille in Petri Victorij, hominis primi, & in hac scriptione signiferi, libris seruari praecepit: vt eius quod dicitur potius, quam qui dicit, habeatur ratio. ne videlicet adolescentes parvum cauti, tantorum virorum auctoritate moveantur, nullumque dictimen faciant; neque, verum Lucilius, signent alba linea. Praesertim cum videamus cottidie, homines à natura & vsu prudentes, & qui in istis meliorim disciplinarum studijs familiâ creduntur ducere, ita saepe quid humanum pati, ut sui penitus obliti esse, & illis potius temeritatis, quam imperitiae scribenda dica videatur. Hoc mihi nunc ex quo in mentem venit, quod videam. Catullo, versum alienum, nulla quidem Mureti culpa, sed ea, quam dixi, credendi facilitate esse obiectum; in eoque adulterinum, pro vero & germano retineri. Muretus, quod post illum versum;